

[DOBRODAWCA *sb m*

A pl dobrodawce.

Sł stp, Cn brak.

Wspomożyciel, dobroczyńca: mocen to dąć [Bóg]/ áby wízelka okwitość z rąk iego/ ná fczzodroblive á chętlive dobrodawce wylewáá fie GilPos 281 (Linde).

LW